

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/46/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8617202520
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8617202520.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a sudkýň JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a JUDr. Elišky Wagshalovej v spore žalobkyne P. N., nar. XX.X.XXXX, bytom T. XXX/XX, XXX XX N., štátnej občianky Slovenskej republiky, zastúpenej advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, so sídlom ul. Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému spoločnosťou Advokátska kancelária Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 500 eur s príslušenstvom, takto o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 4Csp/62/2017-70 zo dňa 22.1.2019

rozhodol:

Mení rozsudok vo výroku I. tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie vo výške 50 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobu v prevyšujúcej časti zamietá.

Priznáva žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

Zrušuje rozsudok vo výroku o poplatkovej povinnosti, t.j. vo výroku III.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Svidník (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie vo výške 500,00 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
II. Priznáva žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 % o výške ktorých súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.
III. Žalovaná strana je povinná zaplatiť súdny poplatok zo žaloby v sume 30,00 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku platobným predpisom.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou, súdu podanou 5.5.2017, domáhala toho, aby súd uložil žalovanému zaplatiť jej primerané finančné zadostučinenie 500 eur na tom skutkovom základe, že rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 23.11.2015, sp. zn. 2C/123/2015-49 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2016, sp. zn. 10Co/67/2016-73, bolo súdom rozhodnuté o určení neprijateľných zmluvných podmienok v Dohode o poskytnutí služby uzatvorenej v rámci Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 8.10.2013 medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom. Rozsudky nadobudli právoplatnosť dňa 26.10.2016 a vykonateľnosť dňa 30.10.2016. Žalobkyňa v odôvodnení žaloby poukázala na to, že

v predmetných rozsudkoch súd dospel záveru, že dohoda o poskytnutí služby obsiahnutá v čl. 8 zmluvy o revolvingovom úvere (zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.10.2013) je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a teda je neplatným zmluvným dojednaním v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na to, že žalobkyňa sa ako spotrebiteľ úspešne domáhala svojich spotrebiteľských práv a s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z., o ochrane spotrebiteľa, vniklo žalobkyni právo na primerané finančné zadosťučinenie, ktoré si žalobkyňa uplatnila vo výške 500 eur. Súd uviedol, že žalovaný so žalobou nesúhlasil, žalobkyňa si ako spotrebiteľka neuplatňovala v žiadnom súdnom konaní porušenie svojich práv alebo povinností. Túto právnu skutočnosť, t.j. predchádzajúce úspešné uplatňovanie práv a povinností, si mylne zamieňa s tým, že medzi účastníkmi konania prebehlo konanie, v ktorom sa rozhodovalo o neprijateľnosti zmluvnej podmienky a povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie.

Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil relevantnosť tvrdení o existencii konaní, ktoré opísala žalobkyňa v žalobe. Dohoda o poskytnutí služby v zmysle článku 8 ods. 8.1 Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 8.10.2013, označená ako „odmena za odklad splátok“ vo výške 215,75 eura a rovnako aj dohoda týkajúca sa odkladu splátok revolvingu vo výške 112,08 eura, boli súdom vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Požadovanú sumu 500 eur súd prvej inštancie hodnotil ako primerané finančné zadosťučinenie. Žalovaný sa implementovaním neprijateľnej zmluvnej podmienky chcel bezdôvodne obohatiť, tento stav vedome a priamo vyvolal, pričom už v štádiu implementácie neprijateľnej zmluvnej podmienky mal prinajmenšom vedomosť o tom, že konanie by malo byť v súlade s dobrými mravmi, napriek tomu konal tak, že žalobkyňa sa musela žalobným návrhom domáhať ochrany svojich práv. Bola vystavená psychickému stresu byť účastná v konaní proti silnejšej strane, bola odkázaná na služby, ktoré žalovaný poskytoval, verila v česťnosť a poctivosť zmluvného vzťahu, avšak žalovanému zrejme neprekážalo, že konal nekal a na úkor žalobkyne sa bezdôvodne obohacoval. Žalovaného nikto nenútil konať nekal, bol si vedomý existencie ustanovenia § 3 ods. 5 zákona číslo 250/2007 Z.z., napriek tomu konal ako konal, priznané finančné zadosťučinenie z titulu porušenia je preto primerané, žalovaného má odrádzať od toho, aby sa v budúcnosti takého konania nedopúšťal.

Pri právnom posúdení odkázal súd prvej inštancie na ustanovenia Občianskeho zákonníka - § 37 ods. 1, § 39 ods. 1, § 52 ods. 1, 3, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1, § 451 ods. 1, na ustanovenia Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch - § 1 ods. 1, § 2 písm. a), b), § 9 ods. 1, na ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP.

Výrok o poplatkovej povinnosti odôvodnil ustanovením § 2 ods. 2 a § 4 ods. 2 písm. u) Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d) a h) CSP. Žalovaný uviedol, že súd prvej inštancie sa nezaoberal jeho tvrdením o tom, že ustanovenie v dohode o poskytnutí služby, určené v rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 2C/123/2015 ako neprijateľná podmienka, nebolo v čase jej uzavretia 8.10.2013 žiadnym súdnym rozhodnutím označené za neprijateľnú podmienku. K vzniku uvedenej dohody teda nedošlo za situácie, kedy by jej nezákonnosť predtým konštatovalo akékoľvek súdne rozhodnutie. Podľa žalovaného nebolo zohľadnené to, že je zásadný rozdiel medzi tým, ak by k uzavretiu dohody o poskytnutí služby došlo za situácie, kedy by takýto záver o neplatnosti zmluvnej podmienky jestvoval. Žalovaný pri uzatváraní dohody o poskytnutí služby nepostupoval s vedomím neplatného uzatvárania takejto dohody bezdôvodne sa obohacovať. Nič také z vykonaného dokazovania nevyplýva. Nezákonný je záver súdu prvej inštancie, že žalobkyňa bola vystavená psychickému stresu tým, že sa musela domáhať žalobným návrhom ochrany svojich práv. Žalobkyňa podala niekoľko žalôb namiesto jednej, konkrétne sú vedné pod sp. zn. 2C/112/2015, 2C/123/2015, 3C/123/2015, 5C/118/2015, 7C/144/2015, pritom žaloby v konaniach vedených pod 2C/123/2015 a 3C/123/2015 boli súdu podané v ten istý deň. Ak priznanie nároku na finančné zadosťučinenie vo výške 500 eur predstavuje „kompenzáciu“ psychického stresu, potom sa súd mal zaoberať tým, či je reálne a pravdivé tvrdenie žalobkyne o psychickom strese, navyiac nie je preukázané ani len nepriamo. Nebol preukázaný žiadny dôvod multiplikovania súdnych sporov. Z rozhodnutia podľa žalovaného nevyplýva nič, čo by sumu 500 eur odôvodnilo. Zadosťučinenie je v právnom poriadku chápané ako forma náhrady ujmy v nemajetkovej oblasti, právny poriadok pozná takúto formu náhrady, či odškodnenia v rôznych prípadoch a situáciách. Pre porovnanie poukázal na to, že žalobkyňou požadovaná suma dosahuje sumu bolestného v prípade niektorých stredne ťažkých úrazov či poškodení zdravia alebo sa priznáva napr. za 20 dní väzobného stíhania, neskôr zrušeného pre jeho nezákonnosť. Žalovaný uviedol, že týmto porovnaním chce poukázať na to, že požiadavka žalobkyne, ak by aj bola

oprávnenou, je zjavne neprimeraná, nie je v súlade s účelom priznania finančného zadostučinenia ani na základe tých záverov, ktoré súd prvej inštancie uviedol. Žiadal preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a priznal žalovanému náhradu trov konania.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadрила.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP), subjektom k tomu oprávneným (§ 359 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce. Na prejednanie odvolania nariadil pojednávanie, na ktorom zopakoval dokazovanie realizované súdom prvej inštancie a dospel k záveru o neexistencii podmienok pre potvrdenie, ale ani pre zrušenie napadnutého rozsudku, preto ho zmenil.

5. Z dokazovania vykonaného v priebehu celého konania odvolací súd zistil, že žalobkyňa sa v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 2C/123/2015 domáhala určenia neprijateľnosti poplatku, ktorý dojednáva žalovaný so spotrebiteľmi v znení „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako úver/revolving) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a/ za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 Eur a b/ za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 Eur v prípade, ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je Veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomne oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby“. Taktiež sa žalobkyňa touto žalobou domáhala vydania bezdôvodného obohatenia v sume 215,75 eura. V konaní bola žalobkyňa úspešná rozsudkom č.k. 2C/123/2015-49 z 23.11.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 10Co/67/2016-70 z 28.9.2016, súd jej žalobe v celom rozsahu vyhovel.

6. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 10.6.2013, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia, jazykovo-gramatického výkladu predmetnej právnej normy a toho, že ak nie sú závažné dôvody pre to, aby bol slovnému textu daný iný právny význam, má sa výrazom použitým v právnej norme prisúdiť taký význam, aký má v zmysle právneho jazyka, je potrebné konštatovať, že úspešným uplatnením práva spotrebiteľom je daný základ pre priznanie finančného zadostučinenia.

7. Žalobkyňa bola, ako spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojich práv spotrebiteľa, v konaní 2C/123/2015 úspešná, bezpochyby právo na zadostučinenie má, nakoľko tento, nie iný výklad znenia zákona umožňuje. Posúdenie každého nároku je vecou individuálnych skutkových zistení. Všeobecnou právnou zásadou vlastnou európskej právnej kultúre je princíp primeranosti, ktorý zvolil zákonodarca aj vo vzťahu k zadostučineniu, na ktoré má mať nárok spotrebiteľ úspešne sa domáhajúci ochrany svojho práva spotrebiteľa, je preto na súde, ktorý je orgánom s právomocou právnou normu vyložiť a poskytnúť ochranu subjektívnemu právu, vyhodnotiť v konkrétnych súvislostiach primeranosť požiadavky spotrebiteľa.

8. Žaloba je, čo sa obsahu týka, úkonom ktorým žalujúca strana vymedzuje subjekty, predmet a obsah žalobou začatého konania. Právom žalujúceho je, vyplýva to z článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na súde. Žalobou môže uplatniť skutočnosti, ktorým hmotné právo prisudzuje právny význam. To, či bude v spore úspešným, závisí od toho, či sa logická štruktúra príčin a následkov, ktoré on sám pokladá za skutkový dôvod svojho nároku, zhoduje so štruktúrou príčin a následkov, ktoré upravuje zákon a od toho, či tvrdené skutočnosti preukáže.

9. Žalobkyňou, právne zastúpenou, bola na súd podaná žaloba, v ktorej stroho opísala skutočnosti preukazujúce dôvodnosť základu nároku v zmysle existencie právoplatného rozhodnutia súdu, ktorým

sa domohla určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok s odkazom na zákonné ustanovenie upravujúce právo spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie, na funkcie zadosťučinenia - sankčnú, odradzujúcu a relatívnu, bez akéhokoľvek vysvetlenia, resp. zdôvodnenia výšky žiadanej zadosťučinenia, toho ako k žiadanej výške dospela. Na tomto zdôvodnení uplatneného nároku žalobkyňa zotrvala v priebehu celého konania, čo vyplýva aj z prednesu jej právneho zástupcu na pojednávaniach nariadených súdom prvej inštancie na prejednanie veci v dňoch 26.9.2017 a 22.1.2019 s doplnením na pojednávaní nariadenom odvolacím súdom len v tom smere, že malo ísť o viacnásobné porušenie zo strany žalovaného, na žalovaným formulované protiargumenty nereagujúc.

10. Žalobkyňa mala v právnom vzťahu zo zmluvy, ktorú so žalovaným uzatvorila, objektívne status spotrebiteľky, osobitnou žalobou úspešne uplatnila porušenie práva, základ jej nároku na primerané finančné zadosťučinenie bol tým daný, rozhodujúcim bolo posúdiť, v akej výške.

11. Zadosťučinenie je slovo prevzaté z latinského výrazu satisfactio, v ktorom „satis“ znamená „dost“ a „facere“ znamená „činiť“ (podľa Stručného etymologického slovníka slovenčiny „činiť“ znamená konať, robiť, urobiť, t.j. urobiť za dost). V právnej teórii základ dania zadosť spočíva vo vyrovnaní pomerov, ktoré boli narušené, a ktoré je nutné opätovne uviesť do rovnováhy, nie len reštitučným, obnovovacím nárokom. Zadosťučinenie je tak nárokom, ktorým sa reparujú ujmy nemateriálnej povahy. Tento aspekt vychádza z podstaty tohto nároku, nie je preto možné pri rozhodovaní o ňom brať zreteľ na materiálne prvky. Jeho podstatou nie je sankčná povaha, aj keď zaplatenie, keďže zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má byť finančné a každé zaplatenie predstavuje finančný úbytok v aktívach osoby, voči ktorej nárok smeruje. Na účely sankcionovania je totiž administratívne a trestné právo, civilné právo má za cieľ „len“ kompenzáciu osoby, ktorej sa má zadosťučinenie poskytnúť. Ako uviedol Najvyšší súd Českej republiky v rozhodnutí 30Cdo/3936/2010 z 15.12.2011, t.j. v čase zhody medzi českou a slovenskou civilnou úpravou v Občianskom zákonníku, inštitút tzv. punitive alebo exemplary damages (t.j. náhrady škody plniacej represívnu funkciu - voľný preklad odvolacieho súdu) nekompenzačného odškodnenia exemplárnej alebo represívnej povahy nemá v českom práve oporu. Tento typ náhrady je typický pre angloamerický typ právnej kultúry (common law), český aj slovenský právny systém je však iným, je kontinentálnym systémom.

12. Vychádzajúc z predpokladov uvedených v predchádzajúcom bode tohto rozsudku, v konkrétnom súdenom prípade neboli tvrdené a z dôkazov ani nevyplývali žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie zadosťučinenia vo výške, akú za primeranú mala žalobkyňa. Kritériom kvantifikácie by mali byť podľa odvolacieho súdu najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa. Ako už bolo uvedené, žalobkyňa k týmto exemplifikatívne uvedeným okolnostiam porušenia práva nič neuviedla.

13. V posudzovanom prípade nebolo zo strany žalobkyne tvrdené, že už pred uzavretím zmluvy s ňou 8.10.2013, boli konkrétne zmluvou upravené poplatky, určené za neprijateľné, a napriek tomu ich žalovaný do zmluvy zakomponoval, čo by bolo závažným, v zmysle dôsledku jeho konania. Vydania bezdôvodného obohatenia za poplatok, predstavujúci odplatu za možnosť odkladu splátok úveru vo výške 215,75 eura, sa žalobkyňa domohla, čo sa týka neprijateľnosti poplatku za možnosť odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 eura v prípade, ak bude žalobkyňa poskytnutý, z tvrdení ani nevyplýva, či k tomu došlo alebo reálne mohlo dôjsť.

Za tejto situácie kritériu primeranosti finančného zadosťučinenia, proporcionality, nemohla podľa odvolacieho súdu zodpovedať čiastka žalobkyňou žiadaná a súdom prvej inštancie priznaná, čo zakladalo dôvod, aby odvolací súd do úvahy súdu prvej inštancie o výške zadosťučinenia zasiahol. Súdom priznané finančné zadosťučinenie, 500 eur, nebolo v konkrétnych skutkových okolnostiach žalobkyňou preukázané, argumentačne nebolo podložené ani súdom prvej inštancie, odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 385 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, t.j. uložil žalovanému zaplatiť žalobkyňi 50 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Suma 50 eur je po celkovom zhodnotení veci, pri neexistencii tvrdenia žiadnych významných skutočností sumou postačujúcou, je primeraným finančným zadosťučinením žalobkyne.

14. O nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie, ako aj nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1, 2, podľa § 255 ods. 1 CSP. Predmetom konania bol nárok na primerané finančné zadosťučinenie, výška ktorého závisela od úvahy súdu. U takéhoto

nároku sa strana sporu považuje za plne úspešnú vtedy, ak je úspešná čo do základu nároku. Nie je totiž možné zaťažiť žalobcu procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku sporu. Žalobkyňa bola v konaní, čo sa týka základu nároku plne úspešná, a to tak čo sa týka prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania, preto odvolací súd priznal žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštanície samostatným uznesením.

15. Výrokom III. súd rozhodol o poplatkovej povinnosti, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok zo žaloby v sume 30 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku platobným predpisom.

Podľa § 2 ods. 2 Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

Neoddeliteľnou súčasťou občianskeho súdneho procesu je aj konanie a rozhodovanie vo veciach súdnych poplatkov. Činnosť súdov vo veciach súdnych poplatkov treba však odlišovať od občianskeho súdneho konania /uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28.februára 2011, sp.zn.1 Cdo 9/2011/. Súd môže súdny poplatok vyrubiť a vymáhať až po vzniku poplatkovej povinnosti /uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 4.augusta 2011 sp.zn.8 SŽf 37/2010/.

Výsledok konania je zrejмый až z právoplatného rozhodnutia súdu, nie skôr. Ak súd prvej inštanície o poplatkovej povinnosti rozhodol pred nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia, je jeho rozhodnutie predčasné, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštanície vo výroku o poplatkovej povinnosti, t.j. vo výroku III. podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP, zrušil. O poplatkovej povinnosti rozhodne súd prvej inštanície až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštanície, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštanícii. Ak bolo vydané

opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.